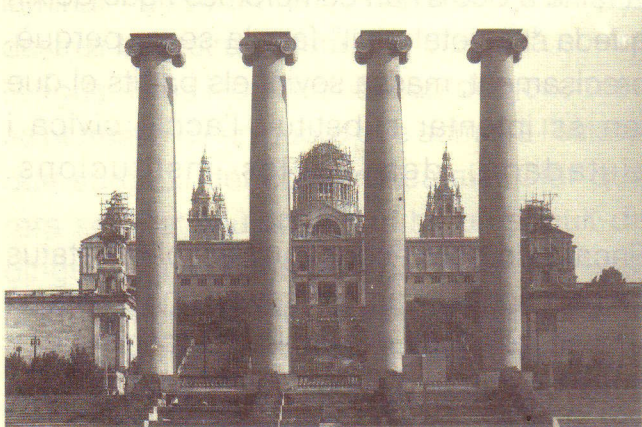

PUIG I CADAFALCH I LES QUATRE COLUMNES

El monument més emblemàtic i representatiu de l'autoestima d'un català universal a Catalunya és, sense cap mena de dubte, el de l'il·lustre l'arquitecte, historiador de l'art i polític, president de l'Institut d'Estudis Catalans i segon president de la Mancomunitat de Catalunya, senyor Josep Puig i Cadafalch (1867-1956). Fou ell qui va iniciar la urbanització de la muntanya de Montjuïc, amb quatre columnes amb capitell jònic de vint metres d'alçada per dos i mig d'ample, les quals va situar on actualment hi ha l'anomenada Font màgica de llum i color, obra de l'enginyer luminotècnic Carles Buïgas i Sans.

Sens dubte, aquestes quatre columnes eren un símbol de les quatre barres catalanes que conformen la nostra bandera nacional. Són també indubtablement un reflex significatiu de l'autoestima al país i de la seva lluita per les llibertats nacionals que el va portar a ser successor de la institució iniciada per Prat de la Riba, la Mancomunitat (1914-1925). L'antònim de l'autoestima és l'autoodi, patologia desgraciadament molt estesa entre la gent del nostre país, la qual resta presonera del seu subconscient per les derrotes sofertes en la lluita contra l'etern enemic: la Castella castellana, creadora de l'Estat espanyol i del concepte d'Espanya.

Avui hem de recuperar la nostra memòria històrica. Com es diu, el poble que l'oblida està condemnat a repetir els

seus errors. No podem restar indiferents, el nostre poble fa segles que va patint tota mena de vexacions. No va servir de res el memorial de greuges de 1885, memòria lliurada el mateix any adreçada al rei Alfons XII d'Espanya (motivejat el "cametes"). Redactada per Valentí Almirall, fou el primer acte oficial del catalanisme polític adreçat a l'estat espanyol, alhora que un producte de la col·laboració dels elements polítics i intel·lectuals del seu temps amb les classes industrials catalanes.

En l'actualitat existeix una gran mobilització de la societat civil catalana per recuperar la memòria històrica, secularment i pèrfidament amagada pel nacionalisme espanyol. Però el redactat d'un nou memorial de greuges correria la mateixa sort, perquè no hi ha pitjor sord que el qui no vol sentir, i queda clar que no volen. És en aquest sentit que cal donar suport a tota iniciativa que des de Catalunya vagi pel camí de la recuperació.

Demanem, doncs, la restitució de les esmentades quatre columnes enderrocades per la dictadura del general Primo de Rivera l'any 1928, als nou anys de ser instal·lades. Una vegada més, l'odi espanyol a la simbologia nacional catalana es va deixar sentir en tota la seva magnitud. És per aquesta raó que creiem que el que una dictadura va enderrocar, una democràcia ha de restituir. Un monument que ara volem com a homenatge a totes els homes i dones de tots els temps que han lluitat per les llibertats nacionals catalanes.

